

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Aprilem, Majum, Junium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 15. De humilitate, seu necessitate gratiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](#)

Aprilis.

¶:¶:¶:¶:¶:¶:¶

D I E S X V .

**D e H u m i l i t a t e , s e u N e c e s s i t a t e
g r a t i æ .**

I.

NEcessitas gratiæ ad præstandum quod cunque bonum, & continua divinæ opis indigentia magnum est Christianæ humilitatis incitamentum. Deus Creator noster est non minùs quod ad Ordinem gratiæ, quam quod attinet ad ordinem naturæ. Per hanc è nihilo nos eripuit naturæ, dum nos creavit; per illam è nihilo gratiæ, peccato videlicet, dum nos in justorum numerum cooptavit. Itaque Deo attribui non potest Dominium nimis absolutum, neque Creaturæ subiectio nimia. Quemadmodum nihilum in utroque statu origo nostra est, sic & centrum est; idcirco quod eò quotidie tendamus supra nihilum naturæ, & gratiæ, ut ita dicam, suspensi; in quod singulis momentis relaberemur, nisi omnipotenti Numinis manu assiduè sustentaremur. Nec subsistere, nec agere quidquam vel ad momentum in statu naturæ absque continuo Dei auxilio valemus. Eodem modo nec

sub-

subsistere, nec agere quidquam possumus Aprilis,
in statu supernaturali, sine continuo gra-
tiæ divinæ subsidio.

II. Noveris in homine opis divinæ in-
dигentiam ad bonum quodcumque demum
præstandum adeò absolutam, ut nec in po-
testate hominis sit ei se subtrahere, nec in
potestate Dei eâdem, ipsum eximere, atque
hanc indigentiam tam esse universalem,
ut se se extenda ad omnes ipsius actiones, ad
omnes cordis, & animi motus, adeò conti-
nuam, ut complectatur omnia vitæ ipsius
momenta. Hac ratione agnoscetis, quanto pe-
re Creaturæ opus sit gratia divina ad actus
supernaturales. ut quis divina ope indigeat,
ut omnis boni incapax, & omnis mali capax
sit, satis est, eum esse Creaturam. Ut quis in
gravissima labi peccata possit, non opus est
habere corpus, & immoderatam cupidita-
tem; satis est, eum esse Creaturam. An-
geli neque corpus, neque motus animi ha-
bebant, & tamen quia intopere fuere lapsi?
Nihil ferè discriminis est, magnum pecca-
torem inter, & hominem valde sanctum,
nisi id, quod constituit gratia. Et propte-
rea sanctissimi quique sunt humillimi, id,
circo, quod melius veritatem hanc pene-
trent. Hinc etiam fit, ut ego tam parùm
habeam humilitatis, quia eandem non sa-
gis comprehendeo.

III. Si-

Aprilis.

*Non quid
sufficientes
simus cogita-
re aliquid à
nobis, quasi
ex nobis; sed
sufficientia
nostra ex Deo
est. 2. Cor. 3.*

v. 1.

*Nemo potest
dicere Domi-
nus Iesus,
nisi in spiri-
tu sancto.*

1. Cor. 1.2

v. 3.

*Nam quido-
remus, sicut
oportet, ne-
scimus, sed
ipse spiritus
postulat pro
nobis. Rom.*

8. 26.

III. *Sine me, inquit filius Dei, nihil bonum
potestis facere. Qui dicit nihil; omnia ex-
cludit. Possumus quidem sine illo pecca-
re, & damnari. O funestam potentiam!*
*bonam cogitationem vel minimam è no-
bis ipsis, Apostolo teste, habere non pos-
sumus. Quid facilius, quam sanctissimum
IEsu nomen pronuntiare? neque tamen
id cum fructu pronuntiare possumus, nisi
spiritu sancto adjuvante: nec miseriam, &
imbecillitatem nostram agnoscere, nec ab-*

*ea liberationem desiderare, nec eam pe-
tere, ut oportet, valemus, nisi spiritus
sanctus id facere nos doceat; multò minùs
resistere tentationi paulò vehementiori,
nec superare animi commotionem paulò
validiorem; multò minus exercere actus*

*vivæ alicujus fidei, charitatis sinceræ, &
ardentis, humilitatis profunda possumus
ne dicam hasce virtutes consequi. Ubi est igi-
tur, inquit Apostolus superbiae hominis
insultans, gloriatio tua?*

*Frequenter te ipsum interroga cum Apostolo
Paulo: quid habes, quid à Deo non accepisti?*

*autem accepisti, quid gloriaris, quasi non ac-
ceperis?*

Sine me nihil potestis facere. Io. 15.5.

Sive ergo parùm, sive multùm, sine il-

lo fieri non potest, sine quo nihil fieri potest.

Aug. in Iwan.

DIE S.

